

**Οι
ακραίες σελίδες
και οι
θρασύτατες σβήστρες...***

Πριν λίγες μέρες, ήρθε τυχαία σε γνώση μας, όπως και άλλων συντροφισσών, η ύπαρξη ενός blog μέσω του οποίου διακινούνται έναντι συγκεκριμένου αντιτίμου διάφορα κείμενα, μπροσούρες και βιβλία. Ο λόγος για το palaiokinimatopoleio.wordpress.com που όπως μάθαμε ο διαχειριστής του συμμετέχει και στο Ελευθεριακό Φεστιβάλ Βιβλίου. Μεταξύ των προς διακίνηση εντύπων, περιλαμβάνονται και αρκετά που έχουν γραφτεί ή/και τυπωθεί από συλλογικότητες και ατομικότητες του ευρύτερου ανατρεπτικού κινήματος. Κανένα πρόβλημα ως εδώ, θα μπορούσε να πει κανείς.

Το πρόβλημα εντοπίζεται στην πώληση εντύπων, που εξ αρχής διακινούνται με ελεύθερη συνεισφορά ή και χωρίς κανένα απολύτως αντίτιμο. Σε κάποιες περιπτώσεις αυτό είναι αυτονόητο, σε άλλες αναφέρεται αρκετά ρητά σε κάποια σελίδα τους. Το ότι ο ίδιος έχει επιλέξει να αγνοήσει επιδεικτικά το παραπάνω, όπως και το γεγονός ότι ταυτόχρονα συμπεριλαμβάνει μπροσούρες με αυτά τα χαρακτηριστικά και που αφορούν εκδόσεις της συλλογικότητάς μας, αλλά και άλλες που εκδόθηκαν από ομάδες/πρωτοβουλίες στις οποίες συμμετείχαν κάποιες από εμάς στο παρελθόν, μας έχει εξοργίσει. Δεν μπήκε μάλιστα καν στον κόπο να ενημερώσει και να ζητήσει τη συγκατάθεση των εκδοτικών εγχειρημάτων για τις ανταγωνιστικές προς το υλικό προθέσεις του.

Λέμε ανταγωνιστικές, γιατί η ελεύθερη συνεισφορά ή η χωρίς αντίτιμο διάθεση –ώστε να εξαλείφονται αποκλεισμοί με βάση το χρήμα– δεν είναι μία ξεχωριστή υποσημείωση που ο καθένας μπορεί να την απομονώσει.* Είναι κομμάτι των προθέσεων που δημιούργησαν το έντυπο, πολλές φορές μάλιστα είναι και άμεσα συνδεδεμένο με το ύφος και τα περιεχόμενα του συνόλου του. Είναι κομμάτι των περιεχομένων των εκδοτικών εγχειρημάτων και ολόκληρων συλλογικοτήτων, για τις οποίες το κέρδος και ο καθορισμός τιμής είναι έννοιες εχθρικές, δεν είναι ψιλά γράμματα. Κάθε τύπου εμπορική εκμετάλλευση, ακόμα και με τις πιο αγνές προθέσεις, εναντιώνεται σφαφέστατα στο συνολικό περιεχόμενο κάθε τέτοιου εντύπου.

Είναι ακόμα άξιο απορίας, με ποιον τρόπο, και γιατί, έχει ο ίδιος στην κατοχή του τα παραπάνω έντυπα. Τα είχε πάρει για τον εαυτό του και πλέον δεν τα θέλει; Τα πήρε, του άρεσαν και τα φωτοτύπησε; Ακόμα πιο εξοργιστικό σενάριο, τα έπαιρνε με τη σέσουλα από στέκια και καταλήψεις που διακινούνταν, μειώνοντας το διαθέσιμο απόθεμά τους, ώστε να τα πουλήσει μετά από τα πρώτα χρόνια διακίνησής τους; Όπως

και να 'χει, τίποτα δε δικαιολογεί αυτό που κάνει. Ούτε θεωρούμε πως η σπανιότητα εύρεσης κάποιων αντιτύπων θα έπρεπε να αντικατοπτρίζεται και σε διαφορετικό πλέον αντίτιμο, ούτε η αρχειακότητα θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σαν επιχείρημα, αφού κάποια ακόμα μπορούν να βρεθούν σε κινηματικούς χώρους και πολλά αναρτώνται σε ψηφιακή μορφή με ελεύθερη πρόσβαση. Ειδικά όταν σκεφτόμαστε συλλογικές εργασίες που έχουν γίνει με τόσο κόπο και χαρά, για να δημιουργηθούν τα διάφορα προσβάσιμα κινηματικά αρχεία, ή τις παραχωρήσεις προσωπικών αρχείων σε κινηματικά εγχειρήματα, μας πιάνει μία μελαγχολία.

Κάποιοι σύντροφοι ήδη έχουν απευθυνθεί στον ίδιο, στο πνεύμα των παραπάνω, η περιφρόνηση που τους επιφύλαξε με την αδιαφορία του μας οδηγεί με ακόμα περισσότερη ασφάλεια σε ένα συμπέρασμα: δεν του καίγεται καρφί. Ο μόνος τρόπος να αντιληφθούμε τέτοιες επιλογές, είναι μέσα από το φιλελεύθερο πνεύμα της αγοράς, "δικό μου είναι, ό,τι θέλω το κάνω, και δε με νοιάζει". Τώρα, τι σχέση μπορεί να έχει μία τέτοια απαξιωτική και εχθρική λογική, με το ανατρεπτικό κίνημα, τις εκδηλώσεις και τα παραγόμενά του, είναι κάτι που θα πρέπει να απαντηθεί.

Αν θέλει να βγάζει κέρδος από τη διακίνηση βιβλίων, υπάρχουν πολλοί και πολύ πιο αποδεκτοί τρόποι να το κάνει. Μπορεί να διακινεί βιβλία που επιτρέπουν ένα τέτοιο ποσοστό για την πώλησή τους, μπορεί να κάνει εμπορικές συμφωνίες, μπορεί να ανοίξει βιβλιοπωλείο, μπορεί να απαλλοτριώνει από καταστήματα και να τα μεταπουλά. Ας μην το κάνει όμως πάνω στις πλάτες μας. Δεν μπορεί να εκμεταλλεύεται την αντιεμπορευματική κουλτούρα ατόμων και συλλογικοτήτων για να βιοπορίζεται.

Δεν γνωρίζουμε αν στα φεστιβάλ και στις εκδηλώσεις που συμμετέχει, στήνοντας πάγκο με έντυπο υλικό, επιλέγει να διακινεί και υλικό που διακινείται χωρίς αντίτιμο ή αν το κάνει μόνο μέσω του ηλεκτρονικού του "καταστήματος". Δεν ξέρουμε αν για κάποιες έχει σημασία, αλλά η στάση του γύρω από το κίνημα [με βάση όλα τα παραπάνω] και η αντίληψή του για το βιβλίο και τους δημιουργούς του, είναι συνολικά προβληματική. Από τη μεριά μας, θα απευθυνθούμε και στον ίδιο, απαιτώντας, κατ' ελάχιστο για τις μπρουσούρες στις οποίες έχουμε συμβάλλει, να αφαιρεθούν από τους φυσικούς και ψηφιακούς πάγκους του.

.

Ανοιχτή Συνέλευση Αγώνα Άνω Πόλης
"Τα Κουρέλια" fanzine
"Lilith" fanzine
σύντροφοι/συντρόφισσες

Ιούνιος 2022